

снабдява се съ една книжка отъ спестовната каса, подиръ което той може да слѣдва да внася и изтегля вноскитѣ си въ всичкитѣ телеграфо-пощенски писалища въ княжеството.

На вложителитѣ ще се дава отъ спестовната каса лихва по 4 на стотѣ на годината. Тая лихва ще се счита отъ 1 или 16 число на мѣсеца, слѣдъ деня на внасянето. Лихвата прѣстава да се счита отъ 1 или 16 число, прѣдшествоващо деня на изплащането. Всѣка година на 31 декември, припадаещата лихва се прибавя на капитала, та и тя принася тѣжко лихви. Дроби по-малки отъ единъ левъ не принасятъ лихви.

Капиталитѣ на пощенската спестовна каса ще се внасятъ въ българската народна банка; въ окръжнитѣ и околийскитѣ мѣстности, дѣто нѣма клонъ отъ народната банка, капиталитѣ ще се внасятъ въ окръжнитѣ или околийски ковчежничества за смѣтка на поменатата банка. За внесенитѣ отъ спестовната каса суми българската народна банка ще плаща лихва по $4\frac{1}{2}$ на $\%$ на годината. Тази лихва ще се счита отъ деня на внасянето до деня на изтегляването, безъ да се включва този послѣдниятъ день.

Разницата между заплащаната лихва $4\frac{1}{2}$ на $\%$ отъ българската народна банка и оная, заплащана на вложителитѣ отъ пощенската спестовна каса по 4 на $\%$, както и лихвата, произтекаеща отъ междуврѣмията, прѣдвидени по-горѣ, оставатъ за приходъ на телеграфо-пощенската администрация, въ замѣна на разносикитѣ, които послѣдватъ за дѣловодството.

Пощенската администрация отваря смѣтка за всѣко лице, отъ което, или въ името на което, се внасятъ суми за спестяване, въ което и да е пощенско писалище. Тя издава даромъ, въ името на имащия право, една книжка, въ която се записватъ вноскитѣ, възвѣрнатиятъ капиталъ и придобитата лихва. Едно и сѣщо лице не може да притежава повече отъ една книжка; въ противенъ случай за записанитѣ вноски въ втората или послѣдующи книжки на името на сѣщото лице, не се плаща никаква лихва. Ако тѣзи книжки носятъ една и сѣща дата, лихвитѣ се не плащатъ за всичкитѣ суми, записани въ тѣхъ. Задоменитѣ жени се допускатъ да внасятъ суми за спестяване въ отсъствие на съпрузитѣ си; тѣ могатъ и да изискватъ изплащането на внесенитѣ отъ тѣхъ, но само ако за това се не съпротивятъ съпрузитѣ имъ.